

LAUDIS UN DARBI

NO ĀBEĻIEM LĪDZ JADVIGOVAI

Nr. 3

JĒKABPILS NOVADA PAŠVALDĪBAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2009. gada
17. decembris

Jēkabpils novada Domes deputātu apsveikumi

Adis Jasis

Jaunajā gadā būt iejūtīgākiem vienam pret otru, neturēt naidu sevī, arī pret nelabvēļiem, un dzīvot būs daudz vieglāk!

Ļozdra Jakovicka

Baltajā jaungada sniegā ieminiet tikai tīras un baltas pēdas. Lai jaunā gadā Jums netrūktu darba, veselības, satiecības, mīlestības!

Priecīgus, svētīgus Ziemassvētkus un darbīgu Jauno gadu!

Ilgvars Prodiškis

Mūsu lielākais pienākums ir nevis nekrist, bet spēja piecelties, kad esam pakrituši. Novēlu visiem vairāk gaišu domu un sirds siltuma, ko dāvēt sev un citiem izvirzīto mērķu sasniegšanā Jaunajā gadā.

Intra Kurme

Novēlu saglabāt un vairot darbaprieku, saskaņu ģimenē un možu prātu ikdienas gaitās. Ziemu, kas neizsaldē sējumus un atnes uzplaukuma pilnu pavasari visās dzīves jomās!

Edmunds Erdlāns

Šajā tumšajā laikā novēlu visiem saglabāt optimismu un Ziemassvētkus sagaidīt kopā ar ģimeni, mīļajiem un cerību pilnu skatu uz dzīvi. Nezaudēt ticību saviem un savu tuvāko spēkiem.

Inga Martinova

Ziemassvētki mums katram ir klusais pārdomu laiks, lai atskatītos uz paveikto un rastu jaunas idejas nākošajam gadam. Lai Jūsu ideju bagātība un labās domas pieaug tā, kā smilšu graudi krājas smilšu pulkstenī!

Jaunajā gadā vēl vairāk mīluma un gaišuma mūsos!

Dāvāsim savu sirds siltumu tiem, kas mums līdzās, un palūgsim baltajam, labajam eņģelim, lai uzliek savu roku uz pleca un vairs nenonem nost...

Gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Māris Urbāns

Visiem novada iedzīvotājiem gribētu vēlēt sirdssiltus Ziemassvētkus tuvinieku lokā un veselīgu, panākumiem bagātu 2010. gadu.

Anda Svarāne

Ticiet sev un savam talantam!

Aivars Vanags

Priecāties par to, kas tev ir, nevis bēdāties par to, kā tev nav! Svētīgus Ziemassvētkus, laimīgu Jauno gadu!

Anita Lemaka

Svētki būs tādi, kādus mēs spēsim tos veidot. Ne tikai gaidīt brīnumu nākam, bet pašiem to radīt un pat vistumšākajā laikā nezaudēt ticību gaismas atnākšanai. Gaišus un priecīgus Ziemassvētkus katrā mājā un ģimenē! Lai svētku labie novēlējumi piepildās un pārtop lielos un labos darbos! Panākumiem bagātu Jauno gadu!

Uldis Auzāns

Laimīgu jums visiem šo gadu! Gaišu un veselīgu! Veiksmīgu un pārticīgu! Mīlestības un satiecības pilnu! Lai Jums ikvienam un arī mums piepildās viss, kas iecerēts, klusībā izsapņots un ilgi ilgots.

Baltus, jautrus Ziemassvētkus un darbīgu, panākumiem bagātu Jauno 2010. gadu novada iedzīvotājiem novēl partijas „Visu Latvijai!” deputāts Jēkabpils novada domē!

Gints Audzītis

Es palūgšu baltajam eņģelim, Kurš man tik pazīstams šķiet - Lai aiziet pie Tevis un palūko, Kā Tev šais Ziemassvētkos iet?

Lai uzliek roku uz pleca,
Un nekad vairs nenonem nost.
Lai liktens asie zobi,
Jaunas brūces vairs nespēj kost.

Es palūgšu baltajam eņģelim, Kurš man tik pazīstams šķiet - Lai pēc tumsas atnāk gaisma, Un projām vairs neaiziet!

Ināra Blumberga

Cauri Adventam ejot pretim Ziemassvētkiem, ļausim sevī nostiprināties dievišķīgajam spēkam. Dosim iespēju sevī piedzimt jaunam un gaišam cilvēkam. Uzplaucēsims katrs sevī kaut maziņu dievišķu ziedu! Dalīsimies ar savu laiku, atbalstu, sapratni, pacietību, smaidu, jo mēs esam visi vienā laivā - šajā laikā, šajā zemē, šajā vietā. Atcerēsimies, ka mums pāri plešas rāmas debesis, kas mums dāvā mieru, gaismu, savu spēku, un tas ir daudz!

Lai Jaunajā gadā mums izdodas!

Aija Raginska

Sagaidot Ziemassvētkus, raudzīsimies, lai mūsu darbi ir saskaņā ar sirdsapziņu, lai mūsu domas ir tīras un cerības - gaišas. Lai izdodas piedzīvot svētku prieku, neraugoties uz grūtiem laikiem!

Paskatoties kalendārā mēs redzam, ka tas pārliecinoši skaita dienas, kas mums palikušas, lai pagātu izdarīt iesāktos un neatliekamajos darbinus, lai nokārtotu kādu parādu ar kaimiņu un ar sevi pašu.

Neviens laika, ekonomikas, iedzīvotāju sociālās dzīves prognozētājs gada sākumā nevarēja paredzēt tik lielas pārmaiņas mūsu novada dzīvē. Tagad ir laimīgs tas, kuram ir darbs, veselība un iztikšana ikdienas tēriņam. Vairāk jādomā par tiem, kuriem šo nosacījumu nav. Samazinātā budžeta dēļ nevaram izmaksāt sociālos pabalstus, kādi bija noteikti pagastos.

Ar otro pusgadu izveidojās Jēkabpils novada pašvaldība. Jauna administratīvā vienība, viena no 109 Latvijas novadiem. Ko tas dos vai nedos apvienoto septiņu pagastu iedzīvotājiem, varēs vērtēt vien pēc ilgāka laika. Domāju, ka novada darbinieku komanda ir izveidota profesionāla, ar lielu darba pieredzi, zinoša un apņēmīga strādāt. Kā jaunā mehānismā, kur ir daudz detaļu, ir nepieciešams laiks, lai šīs detaļas piestrādātos, tas attiecināms uz savstarpējās sapratnes veidošanos šajā periodā. Vēl daudz kas darāms, lai mēs savstarpēji viens otram uzticētos, neuzlūkotu ar aizdomām.

Mēdiji paredzēja domes deputātu „izkaušanos”, tomēr tā nav noticis un domāju, ka nenotiks, jo, turpinot kopīgu problēmu un uzdevumu risināšanu, mēs varam atrast kopīgu valodu. Šajā, katra novada, pilsētas un valsts dzīves neveiksmīgajā laikā, tas ir viens no pamatnoteikumiem, lai ātrāk izklūtu no visiem negaidītās „bedres”. Šo kopīgās valodas vai draudzīgās attieksmes vērtību vajadzētu ievērot kaimiņiem, visiem līdzcilvēkiem, ar kuriem mēs kopā strādājam, dzīvojam, cenšamies atrast jaunas iespējas.

Šajā gadā pašvaldībā ir pavērušās iespējas uz ES finanšu līdzekļu piesaisti dažādiem objektiem, kādus agrāk nevarēja pat iedomāties. Vienlaikus saskaramies ar līdzfinansējuma nodrošināšanu, jo līdzekļu samazinājums ir ietekmējis visas sfēras.

Strauji sarūk gada pēdējo dienu skaits, un, tuvojoties Ziemassvētku noskaņojumam, mums uz brīdi melno krāsu iespaidi tomēr jāliek pie malas, lai arī tas nav tik viegli izdarāms. Sākot Jauno tīģera gadu, tas jāsad katram ar kādu personisku apņemšanos, kā uzlabot savu, ģimenes un kopējās sabiedrības dzīvi.

Ja to darītu cilvēki visos valsts līmeņos, mēs tiktu daudz ātrāk no „grāvja” ārā.

Ģimeniskāko svētku priekšvakarā es visiem novēlu:

Siltus un baltus, mazliet sarmotus Ziemassvētkus, radīsim ģimenes lokā īstu svētku noskaņu, jo pēc gara darba cēliena jāseko svētkiem!

Uzsākot Jauno gadu, apņemsimies izdarīt ko labu un strādāsim, lai izdodas ieceres īstenot! Veiksmi, spēku un veselību katram!

*Jēkabpils novada domes priekšsēdētājs
Edvins Menčis*

Jēkabpils novada kultūras pasākumi svētku laikā

ĀBEĻU TAUTAS NAMĀ

- **08.12.09. – 23.12.09.**
Ziemassvētku izstāde – tirdziņš.
Tamborēto leļļu izstāde
- **23. decembrī**
Ziemassvētku ieskaņas koncerts
- **27. decembrī**
Eglīte pirmsskolas vecuma bērniem
- **30. decembrī**
Vecgada balle „Veco gadu pavadot”

ZASAS KULTŪRAS NAMĀ

- **26. decembrī plkst.13.00**
Koncerts
LNT šova „Dziedošās ģimenes”
3. vietas ieguvēji – Eriņu ģimene.
Biļešu iepriekšpārdošana vai pieteikt pa t. 26810767
- **21. decembrī**
Eglīte pirmsskolas vecuma bērniem „Reiz mežā...”
- **25. decembrī**
Koncerts „Un atkal Ziemassvētki”
un Ziemassvētku balle. Dzied un spēlē Santa Kasparsons
- **01.01. 2010. plkst. 00.30**
Jaungada nakts balle

RUBENES KULTŪRAS NAMĀ

- **19. decembrī plkst. 14.00**
Dziedošo ģimeņu šova finālistu – Riču ģimenes – koncerts
- **23. decembrī**
Eglīte pirmsskolas vecuma bērniem „Kraukšķīša piedzīvojumi”
- **26. decembrī**
Ziemassvētku balle-koncerts.
Grupa „Tranzīts”
- **01.01.2010.**
Jaungada koncerts un karnevāls.
Spēlē grupa „Marčello”

LEIMAŅU TAUTAS NAMĀ

- **19. decembrī plkst.14.00**
Bērzgala pamatskolā pirmskolas vecuma bērniņus uz Ziemassvētku eglīti aicina rūķi
- **25. decembrī**
Tradicionālā Ziemssvētku balle kopā ar Ēriku Gruzniņu

KALNA PAGASTA KULTŪRAS NAMS

- **25. decembrī**
Ziemassvētku balle

Jēkabpils novada pašvaldība uzsāk attīstības plānošanu Jēkabpils novadā

Attīstības plānošanas dokuments tiek izstrādāts laika periodā no 2009. g.12. novembra līdz 2010. g. 30. decembrim.

Attīstības plānošanas mērķis ir veidot pamatu Jēkabpils novada teritorijas ilgtspējīgai un līdzsvarotai attīstībai, sekmēt tautsaimniecisko attīstību, saglabāt dabas un kultūras mantojumu, radīt veselīgu un labvēlīgu dzīves vidi novada iedzīvotājiem.

Attīstības plānošanas dokumenta plānotais termiņš ir 2010. g. – 2016. g.

Sabiedrības iespējas līdzdarboties:

1. aizpildot aptaujas anketas - aptaujas anketas veidlapas būs pieejamas novada mājas lapā www.jekabpilsnovads.lv; kā arī pašvaldības un tās iestāžu telpās;

2. iesaistoties tematiskajās darba grupās;

3. piedaloties Attīstības programmas publiskajā apspriešanā.

Lūdzam pieteikties līdzdalībai Attīstības programmas izstrādes procesā līdz 2010. g. 30. janvārim Jēkabpils novada pašvaldībā, Rīgas ielā 150a, tālrunis 28698128, e-pasts: dzidra.nartisa@jekabpilsnovads.lv, norādot kontaktinformāciju (vārdu, uzvārdu, adresi, tālruni un e-pastu) un vēlamo līdzdalības veidu.

Precizēta informācija par sabiedrības līdzdalības iespējām tiks ievietota novada mājas lapā un nosūtīta uz sabiedrības pārstāvja norādīto e-pastu.

Par sabiedrības līdzdalību atbildīgā amatpersona:
Dzidra Nartiša

Novada teritoriālās plānošanas speciāliste

Varēsim un izmantosim!

Zemgales reģiona plānošanas speciālisti tomēr uzklaušoja novadu ierosinājumus iekļaut izvērtēšanā papildus kritērijus, pirms pieņemt lēmumu par īpaši atbalstāmo teritoriju statusa noteikšanu.

Vērtējot novados bezdarba līmeni, darbspējīgo iedzīvotāju īpatsvaru nodokļu ieņēmumos uz vienu iedzīvotāju, attālumu līdz Rīgai un novada centram, apdzīvotību, projektu aktivitātes un izglītības iestāžu skaitu, esam iekļuvuši to Zemgales novadu skaitā, uz kuriem attieksies īpaši atbalstāmo teritoriju statuss. Vēl jāgaida tikai Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas akcepts. Uzskatu, ka šis vērtējums ir daudz objektīvāks nekā iepriekšējais, lai arī nepilnīgs. Pret šādu vērtēšanas un kvotu

noteikšanas metodi reģioniem iebilda vairāki novadu vadītāji.

Tātad, ja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija apstiprinās Zemgales plānošanas reģiona nosauktos novadus: Neretas, Jēkabpils, Jaunjelgavas, Krustpils, Viesītes, Aknīstes un Salas, tad divus gadus varēsim izmantot nedaudzās priekšrocības finansu līdzekļu piesaistei pašvaldības infrastruktūras objektu sakārtošanā, papildus punktu iegūšanā, vērtējot pašvaldību un uzņēmēju projektus.

Lai arī neliels, tomēr tas ir ieguvums novada teritorijas un uzņēmējdarbības attīstībai.

Jēkabpils novada domes priekšsēdētājs
Edvīns Meņķis

Divas jaunas institūcijas

No Jaunā gada mūsu novadā darbu uzsāks divas jaunas institūcijas – Dzimtsarakstu nodaļa un Izglītības un kultūras pārvalde.

DZIMTSARAKSTU NODAĻA

Sākot ar 2010. gada 2. janvāri sāks darboties Jēkabpils novada dzimtsarakstu nodaļa, un līdzšinējās dzimtsarakstu nodaļas visos septiņos pagastos līdz ar to tiks likvidētas. Šāds lēmums pieņemts, lai ekonomētu līdzekļus un uzlabotu darba kvalitāti.

Redzams, ka pagastu pārvaldēs šīs institūcijas darbojušās ar nelielu noslodzi, piemēram, 2009. gadā:

- ◆ Dignājas pagastā reģistrēti 4 dzimušie un 8 mirušie,
- ◆ Ābeļu pagastā – 7 dzimušie un 6 mirušie,
- ◆ Dunavas pagastā – 4 dzimušie un 17 mirušie,
- ◆ Kalna pagastā – 7 dzimušie un 10 mirušie,
- ◆ Leimaņu pagastā – 2 dzimušie un 2 mirušie,
- ◆ Rubenes pagastā – 5 dzimušie un 24 mirušie,
- ◆ Zasas pagastā – 8 dzimušie un 10 mirušie.

Pagastu dzimtsarakstu nodaļu vadītājas gan atzīst, ka Aļonai Koriņevai, kura vadīs Jē-

kabpils novada dzimtsarakstu nodaļu, darba slodze būs liela, un īpaši jau tādēļ, ka ir paredzēts nepieciešamības gadījumos izbraukt uz pagastiem, lai ierakstus dzimtsarakstu reģistrā veiktu uz vietas.

IZGLĪTĪBAS UN KULTŪRAS PĀRVALDE

Atšķirībā no Dzimtsarakstu nodaļas, novada Izglītības un kultūras pārvalde veiks starpnovadu koordinācijas darbu – tas nozīmē, ka šī institūcija apkalpos ne tikai mūsu, bet arī Krustpils, Salas, Aknīstes un Viesītes novadus. Pārvaldei ir izveidota arī uzraudzības komiteja, kurā ietilpst visu piecu novadu vadītāji. Jēkabpils novads ir uzņēmies šīs institūcijas izveidošanas un uzturēšanas funkcijas, pārējie novadi par šiem pakalpojumiem maksās dalības maksu.

Izglītības pārvaldē strādās trīs darbinieki – Pārvaldes vadītāja Elga Ūbele, Galvenā speciāliste izglītības jautājumos Brigita Užule, Galvenā speciāliste kultūras un interešu izglītības jautājumos Ludmila Bērziņa.

Visas darbinieces ir ļoti pazīstamas gan izglītības, gan kultūras darbinieku vidū un saņēmušas viņu atbalstu, uzsākot darba gaitas jaunajā juridiskajā statusā.

Jēkabpils novada pašvaldības budžets 2009. gadā

Jēkabpils novada pašvaldības pamatbudžets 2009. gadam ieņēmumu daļā plānots LVL 2 347 372 un izdevumu daļā LVL 3 844 980. Starpība starp ieņēmumiem un izdevumiem plānota segt no atlikuma gada sākumā LVL 1 198 417 un aizņēmumiem no Valsts kases LVL 309 872. 50,8% no plānotajiem pašvaldības ieņēmumiem veido ieņēmumi no iedzīvotāju ienākuma nodokļa un saņemtās dotācijas no pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda, 32,8% veido ieņēmumi no valsts budžeta mērķdotāciju veidā izglītības funkciju nodrošināšanai t.sk. algas pedagogiskajiem darbiniekiem, pirmklasnieku ēdināšanai, 6% veido ienākumi no nekustamā īpašuma nodokļa un 7,8% ieņēmumi par maksas pakalpojumiem un citi pašu ieņēmumi. Veicot 2009. gada budžeta analīzi par 11 mēnešiem, kopējie ieņēmumi ir izpildījušies atbilstoši 11 mēnešu plānam un sastāda 91,58%. Tālāk analizējot pa nodokļu veidiem

Ieņēmumu izpilde no iedzīvotāju ienākuma nodokļa no plānotā atpaliek par 5,21%, kas summā sastāda LVL 37 976.

Nekustamā īpašuma nodoklis izpildījies kopumā par 89,13%. Zem šī vidējā procenta izpilde zemāka ir Zasas pagastam 76,8%, Ābeļu pagastam 83,0%.

Nenodokļu ieņēmumi kopumā izpildīti labi, taču šī ieņēmumu daļa sastāda tikai 2,6% no plānotajiem ieņēmumiem.

Ieņēmumi no maksas pakalpojumiem kopumā izpildīti atbilstoši plānam, taču vismazāk no šīs sadaļas ieņēmumiem pildās ieņēmumi par dzīvokļu un komunālajiem pakalpojumiem un izpilde sastāda 86,44%. Zemāks izpildes procents zem vidējā ir Duvanas pagastam, Ābeļu pagastam.

Dotācija no pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda nav izpildījusies par 3,52%, kas sastāda LVL 16 277, tātad no plānotā

jiem ieņēmumiem no valsts budžeta kopumā novads nav saņēmis LVL 54 253.

Lielākā daļa no izdevumiem LVL 1 546 441 jeb 40,2% plānoti izglītības jomai, atpūtai un kultūrai plānoti 11,4% no izdevumiem jeb LVL 438 426, ekonomiskajai darbībai 16,7%, pārvaldes izdevumiem 14,1%, pašvaldības teritorijas un mājokļu apsaimniekošanai 7,0%, ambulatoro iestāžu darbībai un pakalpojumiem 4,5%, sociālajai aizsardzībai 3,9% un vides aizsardzībai, sabiedriskajai drošībai un aizsardzībai 2,2%. No plānotajiem izdevumiem 11 mēnešos apgūti 82,7%. Novada pašvaldības iestāžu, pārvalžu un struktūrvienību darbinieku, deputātu un komisijas locekļu atlīdzība kopā ar darba devēja valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām plānota 40,4% no kopējiem izdevumiem, 37,5% no plānotajiem izdevumiem paredzēti kapitālajiem izdevumiem, tas saistīts ar dažādu uzsāktu projektu realizāciju novadā, 15,5% izdevumu plānoti pakalpojumu apmaksai un preču iegādei, 3,3% izdevumu paredzēti savstarpējo norēķinu segšanai par izglītības iestāžu un sociālo iestāžu pakalpojumiem, kā arī plānoti līdzekļi procentu maksājumiem par ņemtajiem kredītiem.

2009. gada 17. decembra domes sēdē tiks veikti novada budžeta grozījumi un līdz ar to šī procentuālā attiecība var mainīties.

Aizvadot gada nogali katrs padomāsim, varbūt neesam nokārtojuši savas saistības pret novadu un atcerēsimies, ka tautas ticējums vēsta, kā gadu pavadīsi, tā jauno sagaidīsi.

Ieskatu pašvaldības budžeta skaitļos
sniedza galvenā grāmatvede
Biruta Vaivode

2009. gada 17. decembra domes sēdē izskatītie jautājumi

1. Par Jēkabpils novada dzimtsarakstu nodaļas vadītāja apstiprināšanu un vadītāja aizvietošanu.

2. Par Jēkabpils novada pašvaldības Izglītības un kultūras pārvaldes vadītāja apstiprināšanu un Jēkabpils novada pašvaldības Izglītības un kultūras pārvaldes amatu nosaukumu un algas likmju apstiprināšanu.

3. Par tiesībām noteikt aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai.

4. Par saistošo noteikumu Nr. 19 „Grozījumi saistošajos noteikumos Nr. 2 „Par Jēkabpils novada pašvaldības budžetu 2009. gadam”” apstiprināšanu un par saistošo noteikumu Nr. 20 „Grozījumi saistošajos noteikumos Nr. 3 „Par Jēkabpils novada pašvaldības speciālo budžetu 2009. gadam”” apstiprināšanu.

5. Par mērķdotācijas Jēkabpils novada pašvaldības vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām sadalīšanu.

6. Par līdzekļu piešķiršanu Latvijas Fotogrāfu foruma „Buclera Lasījumi 2009” fotogrāfiju izstādes „Buclers Laikmetīgais” sagatavošanai.

7. Par nekustamā īpašuma nodokļa un zemes nodokļa atvieglojumu piešķiršanu.

8. Par atļauju individuālā darba veikšanai.

9. Par maksas samazinājumu izpērkamai zemei.

10. Par atteikšanos no pirmpirkuma tiesībām.

11. Par izsoles rezultātu apstiprināšanu.

12. Par zemes gabalu atdalīšanu un nosaukumu piešķiršanu, zemes ierīcības plānu izstrādi un apstiprināšanu.

13. Par atļauju izsniegšanu zvejošanai Daugavā.

14. Par darba uzdevuma un Attīstības programmas izstrādes un sabiedrības līdzdalības darba plāna apstiprināšanu Jēkabpils novada attīstības programmas izstrādei.

15. Par Jēkabpils novada pašvaldības Rubenes pamatskolas, Dignājas pamatskolas, Bērzglāda pamatskolas, Zasas vidusskolas informatizācijas projektu pārņemšanu.

16. Par Jēkabpils novada bibliotēku nolikumu apstiprināšanu.

17. Par Jēkabpils novada kultūras namu un Tautas namu nolikumu apstiprināšanu.

18. Par Jēkabpils novada pašvaldības Ētikas kodeksa apstiprināšanu.

19. Par piedalīšanos Lauku atbalsta dienesta projektos.

20. Par nekustamā īpašuma „Liepas” nodošanu īpašumā bez atlīdzības Jēkabpils novada pašvaldībai.

Kopumā 17. decembra domes sēdē izskatīti vairāk nekā 60 jautājumi. Ar lēmumu projektu pilnu tekstu ir iespējams iepazīties Jēkabpils novada mājaslapā – www.jekabpilsnovads.lv sadaļā „Pašvaldības darbība”.

GMO brīva teritorija!

2009. gada 15. oktobrī Jēkabpils novada pašvaldība izsludināja publisko sabiedrisko apspriešanu par pašvaldības nodomu noteikt aizliegumu ģenētiski modificētu kultūraugu audzēšanai Jēkabpils novada teritorijā. Likumā noteiktajā laikā netika saņemts neviens iebildums pret šādu nolūku, tādēļ 17. decembra domes sēdē tika pieņemts lēmums pasludināt Jēkabpils novada administratīvo teritoriju par teritoriju, kurā ir aizliegts audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus. No mūsu kaimiņiem šādu aizliegumu jau ir noteicis Aknīstes

novads.

Par minētā aizlieguma noteikšanu gan raisījās arī diskusijas, deputāti iebilda, ka audzēšanas aizliegumam ir maza nozīme, ja ģenētiski modificētos produktus Latvijā ir atļauts ievest. Tam var tikai piekrist, taču – ieviešanas aizlieguma noteikšana nav pašvaldības un pat valsts kompetencē. Mēs varam ierobežot audzēšanu, tādējādi saviem iedzīvotājiem nodrošinot izvēles iespējas – pirkt ievestos produktus ar bieži vien nezināmu izcelsmi, vai arī audzēt tos pašiem un pirkt no zināmiem ražotājiem.

Dāvinājums trūcīgajām māsaimniecībām no AS „Latvenergo”

Akciju sabiedrība „Latvenergo” ar Latvijas Pašvaldību savienību ir noslēgusi dāvinājuma (ziedojuma) līgumu, kura mērķis ir sociālā atbalsta kampaņas trūcīgajām māsaimniecībām elektroenerģijas pakalpojumu segšanai 500 kW apjomā. Dāvinājums būs dāvanu kartes veidā. Palīdzība pirmkārt tiks piedāvāta trūcīgajām ģimenēm ar bērniem un garantētā minimālā ienākuma pabalsta saņēmējiem. Ja tiks apmierinātas minētās mērķa grupas, tad dāvanu kartes tiks piedāvātas pārējām trūcīgajām un maznodrošinātajām ģimenēm. Dāvanu kartes izsniegšanas termiņš būs līdz 2010. gada 31. martam.

Lai saņemtu dāvanu karti, nepieciešams griezties pie sociālā dienesta darbinieka pagasta pārvaldē un iesniegt iztikas līdzekļu deklarāciju, lai novērtētu atbilstību trūcīgas ģimenes vai personas statusam.

Lai varētu uzsākt dāvanu kartes noformēšanu, sociālajam darbiniekam nepieciešams uzrādīt sekojoši dokumenti:

1. Pase;
2. Izziņa par trūcīgas ģimenes vai personas statusu;
3. Līguma numurs ar AS „Latvenergo”;
4. Pēdējā apmaksātā kvīts par elektroenerģiju, kurā redzams skaitītāja rādījums

un apmaksas datums (ja samaksa veikta izmantojot internetbanku, tad „Latvenergo” apstiprināta informācija par maksājuma saņemšanu un skaitītāja rādījums);

5. Viena tukša kvīts.

Iedzīvotājiem, kuriem pienākas dāvanu karti, jāievēro, ka līgumā uzrādītajai adresei jāsakrīt ar pieprasītāja deklarēto dzīves vietas adresi.

Neskaidrību gadījumā informāciju sniegs sociālā dienesta darbinieki pagastu pārvaldēs.

Informāciju sagatavoja sociālā dienesta vadītāja **Ritma Rubina**

Lieliska iespēja jaunai pieredzei un radošām idejām turpmākajam darbam

Laikā no 16. – 22. novembrim mēs – četri Latvijas pārstāvji no Rīgas, Ogres, Baldones un Jēkabpils novada pašvaldībām piedalījāmies starptautiskā pieredzes apmaiņas seminārā „Darba ar jaunatni pieejamības veicināšana sociālās atstumtības un nabadzības riska pakļautiem jauniešiem” Beļģijā. Kopā seminārā piedalījās pa četriem cilvēkiem no Latvijas un Lietuvas, pieci no Igaunijas un 3 pārstāvji no Flandrijas kopienas puses.

Semināra laikā tika meklētas atbildes uz jautājumiem par to, kā var identificēt jauniešus, kuri atrodas sociālās atstumtības un nabadzības riska situācijās, kāpēc viņi nelīdzdarbojas, kā mēs varam sasniegt šos jauniešus, kā palielināt viņu motivāciju un

līdzdalību. Jauniešu centru apmeklējumu laikā tikāmies ar darbiniekiem, brīvprātīgā darba veicējiem, jauniešiem, iepazīnāmies ar darba metodēm.

Viens no maniem novērojumiem ir tas, ka veidojot politikas dokumentus, tiek akcentētas ne tikai jauniešu tiesības, bet arī pienākumi, savukārt vislielākā atbildība par jauniešu rīcību gulstas uz vecākiem.

Lai gan dzīves līmenis Flandrijā un Latvijā ir atšķirīgs, tomēr daudzas problēmas darbā ar jauniešiem ir līdzīgas. Redzējām arī netradicionālus risinājumus, piemēram, jauniešu vajadzībām piemērotu autobusu, kas ir pārtaisis par brīvā laika pavadīšanas vietu ar atbilstošu aprīkojumu. Seminārā iegūtās

zināšanas un pieredze, kā arī iespēja apmainīties ar informāciju ar Lietuvas un Igaunijas valstu pārstāvjiem ir vērtīgs ieguvums. Ceru, ka sadarbība turpināsies un veidosim kopīgus projektus nākotnē.

Gunta Dimitrijeva

Jēkabpils novada projektu speciāliste

Guntas Dimitrijevas Flandrijā apgūto pieredzi izmantosim arī, cenšoties izprast un uzlabot jaunatnes dzīvi un iespējas Jēkabpils novadā. „Ļaudis un darbi” Jaunā gada pirmajam numuram intervēsīm tos novada jauniešus, kuri 2009. gada 18. novembrī saņēma Goda rakstus un Atzinības rakstus.

Saruna ar Dunavas pamatskolas direktoru Uģis Vārslavānu

Kas noteica Jūsu profesijas izvēli? Audzināšana ģimenē, kāda pedagoga ietekme, kas cits?

„Skola ir mana pirmā un faktiski vienīgā darba vieta. Vai tā bija apzināta izvēle kļūt par pedagogu? Es nezinu... Kā jau jebkurš pusaudzis, arī es bērniībā izsapņoju visdažādākos sapņus par to, kas es būšu, kad izaugšu. Bet ja tagad tā padomā, tad laikam jau man nebija izvēles. Tēvs – skolotājs, māte – skolotāja, krustmāte – skolotāja... Faktiski mēs esam viena īsta skolotāju dzimta. Vairāk nekā desmit pedagogi trīs paaudzēs.”

Cik ilgi strādājat Dunavas skolā (kā pedagogs un kā direktors)?

Skolā strādāju kopš 1988. gada un visus šos gadus mana pirmā un vienīgā darba vieta ir Dunavas pamatskola. Pirmie desmit gadi kā vēstures un ģeogrāfijas skolotājam, bet nu jau kopš 1998. gada esmu arī skolas direktors.

Kas sagādā darbā vislielāko gandarījumu, kas šķiet grūts un nepatīkams?

Gandarījumu skolā var gūt ik mirkli. Ikviena skolēna veiksmīte, ikviens panākums – tas arī ir skolotāja darba rādītājs. Un vislielākais prieks un gandarījums ir par bijušo audzēkņu panākumiem dzīvē un par to, ka viņi ir kļuvuši par vienkārši labiem cilvēkiem. Par grūtībām runājot – ikvienā darbā ir savas ēnas puses. Un visnepatīkamākais ir tas, ka visas likstas galvenokārt nāk no malas. Pirmkārt, tā ir pastāvīgā neziņa par nākotni. Grūti ir koncentrēties darbam, ja tu nezini, kas būs rīt... Tāpat tracina arī tas, ka „papīru” darbs bieži vien kļuvis svarīgāks par darbu ar bērniem. Tomēr visvairāk apbēdina tieši valsts augstāko amatpersonu attieksme pret pedagoga darbu un izglītības attīstību kopumā.

Kāds kopumā ir bijis šis periods, kopš vadāt Dunavas skolu? Kā mainījušies skolēni, kolēģi, pašvaldības attiek-

sme?

Ja šobrīd piedāvātu kļūt par skolas direktoru, noteikti desmit reizes apdomātos un arī tad nezin vai piekristu. Katrā ziņā tad, kad uzņēmos šo pienākumu, gan direktora darbs, gan visa skolas dzīve bija vairāk orientēta uz skolēnu, bet šobrīd priekšplānā izvirzījušās citas tendences. Jādomā par izdzīvošanu gan tiešā nozīmē, gan pārnēstā. Arī skolēnu attieksme pret mācīšanos ir mainījusies. Redzot, kas notiek ar valsti, nesaskatot tuvākā nākotnē kaut ko uzlabojamies, ir zudis tas mērķtiecīgums, kas vēl dažus gadus atpakaļ bija galvenais skolēnu dzinulis mācību darbā.

Kas attiecas uz pedagogu kolektīvu, tad es noteikti varu apgalvot, ka mēs visi Dunavas skolā esam kā viena saliedēta komanda, kur katrs dara to, kas visvairāk nepieciešams skolas attīstībai un tam, lai Dunavas bērni iegūtu kvalitatīvu izglītību. Arī pašvaldības, tāpat visas Dunavas sabiedrī-

bas attieksme kopumā ir pozitīva. Galu galā visi taču apzinās, ka tad, ja nebūs skolas, visticamāk nebūs nekā...

Spilgtākās personības Dunavas skolotāju kolektīvā – gan šobrīd, gan iepriekšējos gados?

Jebkurā profesijā ir tādi cilvēki, kuri savu darbu dara labi un godprātīgi un ir vēl arī tādi, kuriem viņu amats ir visa viņu dzīve. Arī skola nav izņēmums. Izcēlts kādu šobrīd Dunavas skolā es negribētu. Tad jau man būtu jānosauk gandrīz vai visi. Kā jau minēju, tagadējo kolektīvu es vairāk uzveru kā vienotu komandu, kurā katrs dara visu iespējamo un reizēm arī neiespējamo, lai Dunavas skola būtu pati labākā. Bet vienu vārdu tomēr nosaukšu. Tas ir bijušais Dunavas skolas direktors Roberts Kivlenieks. Ja nebūtu viņa uzņēmības un ticības nākotnei, iespējams Dunavas bērniem jau sen nebūtu iespējams iegūt izglītību uz vietas. Vecā skola bija gan morāli, gan fiziski novecojusi, kad 1988. gadā tika atklāta Dunavas Jaunā skola. (Starp citu, tieši tajā pat gadā, kad šeit sāku strādāt arī es!!!) Šovasar direktoru R. Kivlenieku guldīja zemes klēpi, un zīmīgi, ka viņa viena no pēdējām vēlēšanās bija, lai Dunavā skola pastāvētu vēl daudzus gadus. Tas apliecina to, ka viņa darbs nebija tikai pienākums, bet gan visa viņa dzīve.

Par Jūsu izveidoto novadpētniecības muzeju – cik ilgā laikā tas tapis? Kādā veidā apkopotu eksponāti?

Tā kā pēc specialitātes es esmu vēsturnieks, saprotama ir arī mana interese par vēstures procesiem un likumsakarībām. Un laikam jau arī loģisks rezultāts – skolas novadpētniecības muzeja izveide. Faktiski, es to uztveru gandrīz vai kā privāto muzeju – tik daudz sava laika un sevis paša esmu tam veltījis. Muzeju sāku veidot jau ar pirmo darba dienu Dunavas skolā. Sākotnēji tie bija dažī stendi un eksponāti, ko var ievietot vienā rakstāmgalda atvilktnē. Tad tapa neliela ekspozīcija skolas metodiskajā kabinetā. Un nu jau tā ir vesela klase. Un, ja godīgi, tad tas ir krietni vien par maz, lai varētu parādīt visu, kas ir savākts. Pirmkārt, jau par Dunavas skolu. Tai ir vēltā ekspozīcijas lielākā daļa. Tāpat ir gana daudz materiālu par Dunavu un tās tuvāko apkārtni. Tāpat ir daudz dažādu eksponātu, kas stāsta gan par Latvijas vēsturi kopumā, gan par atsevišķām jomām cilvēku dzīvē. Ir daudz dažādu sadzīves priekšmetu, darba rīku, arī kara lietu. Bet pats galvenais ir tas, ka tas nav muzejs parastajā izpratnē, kur var tikai ieiet un skatīties. Šeit tā ir darba telpa, kurā var darboties ne tikai vēstures, bet faktiski jebkura mācību priekšmeta stundās, tāpat projektu nedēļās un veicot pētnieciskos darbus.

Skolas direktora darbs un muzeja veidošana prasa ļoti daudz laika; vai Jūsu ģimene to atbalsta?

Tā patiešām ir. Skolas vadīšana paņem ļoti daudz laika. Bet tā kā tas ir mans pamatdarbs un zināmā mērā arī aicinājums, tad laikam nebūtu īsi prātīgi gausties. Sava tiesa laika jāatvēl arī stundu vadīšanai. Bet

skolotāja darbs ir gana interesants un radošs process. Bērnu mācīšana var būt tik interesanta un aizraujoša, īpaši, ja tu redzi, kā viņš burtiski „uzsūc” tavas sniegtās zināšanas un dzīves gudrības un vienā jaukā brīdī jau tevi „pāraug”...

Muzeja veidošana tomēr vairāk ir kā tāds hobijs. Tāpat kā arī citi mani vaļasprieki. Un to ir gana daudz. Ļoti patīk ceļot. Gan pa Latviju, jo viņa mums ir ārkārtīgi skaista, tikai mēs ne vienmēr spējam to novērtēt, gan uz ārzemēm, kur tad arī pats savām acīm varu aplūkot tos „jaukumus”, kuru mums varbūt pietrūkst. Ceļojumu laikā esmu sakrājis paprāvu zvaniņu kolekciju – nu jau tuvojas simtam. Tāpat esmu kaislīgs makšķernieks. Patīk fotografēt, palasīt labu grāmatu, šad tad uzrakstīt pašam kādu dzejas pantu un vēl, un vēl, un vēl... Ja tikai diennaktī vairāk būtu to stundu... Un ģimene, protams, mani atbalsta. Kopā priecājamies par veiksmēm, kopā pārdzīvojam neveiksmes.

Ar ko, Jūsprāt, Dunavas skola ir īpaša?

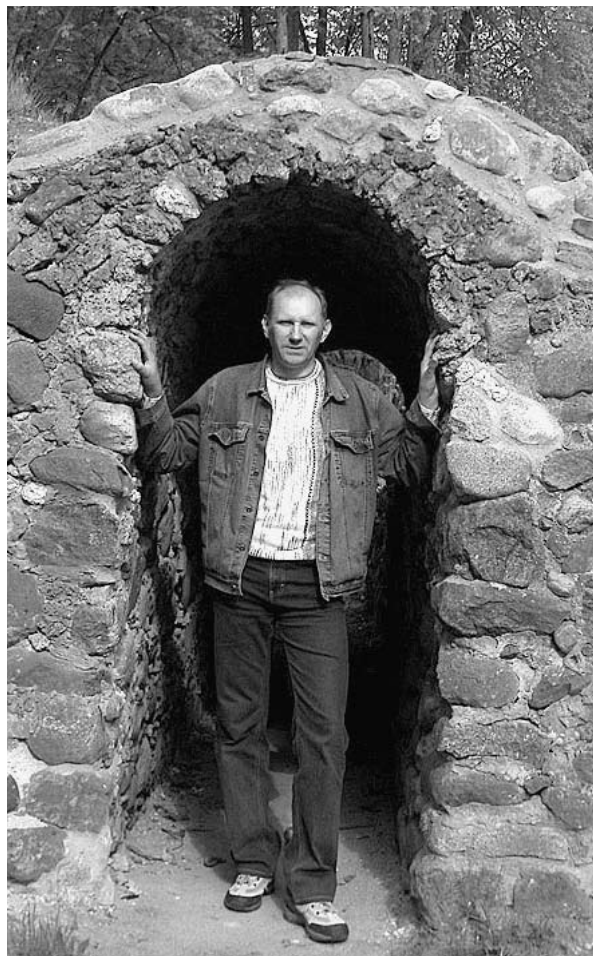
Katram sava darba vieta būs vislabākā. Dunavas skola – protams, viņa mums ir īpaša. Ne velti skolas vīzija ir: „skola ir viena liela ģimene, kurā mācās radoši, zinātkāri, dzīvespriecīgi, laimīgi skolēni, un skolotāji ir padomdevēji un draugi”.

Nākamgad skolā sāksies Sorosa fonda atbalstītā projekta realizācija. Ko Jūs, kā skolas direktors, sagaidāt no šī projekta? Ko tas dos tieši skolai?

Sorosa fonda atbalstītais projekts ir liels ieguvums. Ne tikai skolai, bet visai sabiedrībai, visai Dunavai. Tā ir lieliska iespēja ne tikai saglabāt skolu, bet arī iesaistīt aktivitātēs vietējos cilvēkus, tādējādi dodot viņiem iespēju izglīties. Projekta ietvaros paredzēta darbošanās gan pirmsskolas bērnu vecākiem, lai varētu sagatavot savus bērnus skolai, gan tiem vecākiem, kuru bērniem ir lielākas vai mazākas grūtības mācībās. Vasarā lielai daļai skolēnu būs iespējas desmit dienas darboties radošajās darbnīcās, tādējādi ne vien aizpildot laiku, bet arī daudz ko jaunu iemācoties. Ieguvēja būs arī skola kopumā, jo būs iespējas izmantot projekta realizācijai paredzēto inventāru un līdzekļus.

Kā paredzāt skolas turpmāko pastāvēšanu un attīstību?

Būs bērni, būs arī skola. Protams, viss ir atkarīgs no valsts veidotās politikas. Ja tā saskatīs izglītībā savu nākotni, tad arī maziņām skolām būs iespējas. Bet jāgrib un jāvar arī pašiem. Jāmeklē oriģināli risinājumi

mācību un audzināšanas procesa dažādošanai. Sorosa projekts ir viena no šādām iespējām. Bet ir jāiesaistās arī citos projektos. Jāstiprina saikne ar sabiedrību. Tikai visiem kopīgi darbojoties – skolai, skolēniem, vecākiem, pašvaldībai, vietējiem uzņēmējiem, sabiedrībai – ir iespējams attīstīties.

Kā Jūs šobrīd redzat savus audzēkņus? Kas viņus interesē, par ko viņi sapņo? Cik no viņiem varētu palikt Dunavā, saimniekot savā zemē vai strādāt algotu darbu? Vai ir spilgtas personības ar izteiktiem talantiem?

Kā jau minēju, šobrīd ne visi skolēni spēj saskatīt savu nākotni. Tā tad arī ir skolotāja misija – iedvest savos audzēkņos ne vien ticību savām spējām, bet arī palīdzēt nospraust to mērķi un uz to arī tiekties. Bet tas, ka intereses ir visdažādākās, par to var pārliecināties, kad paseko absolventu gaitām. Skola var būt lepna ar saviem audzēkņiem, mums ir gan mākslinieki, gan profesori, gan skolotāji, gan zemkopji. Un daudzi atgriežas arī Dunavā. Jā, noteikti būtu daudz vairāk gribētāju atgriezties savās tēva mājās. Bet, zinot patreizējo ekonomisko situāciju, kad nav darba vietu, nav ilgtermiņa atbalsta ne zemkopjiem, ne kādu citu profesiju pārstāvjiem, grūti aicināt atgriezties. Bet tas, ka skolā aug jauni talanti, par to liecina gan panākumi mācību priekšmetu olimpiādēs, gan sportā, gan dažādos mākslas un mūzikas konkursos.

Mīlie māsas un brāļi Kristū!

Jēzus saka: „Stiprinieties un celiet uz augšu savas galvas, jo jūsu pestīšana tuvojas”.

Šai Ziemassvētku laikā Kristus nāk pie mums, lai mūs glābtu. Šai ne tik vieglajā laikā mums katram kā jebkad ir vajadzīga glābšana. Ne tikai dzīves, bet dzīves jēgas glābšana. Tas atgādina, ka jātiek glābtai ne tikai manai ādai šobrīd, bet visai manai esībai, manai būtībai, dvēselei.

Jo mēs tik daudzi šai laikā esam pazaudējuši savu dievlīdzību, savu cilvēcību, palikdami tikai par cilvēkiem līdzīgām būtnēm.

Jēzus sauc uz mums tieši šajā laikā. Viņš grib piedzimt un ienākt katra cilvēka dzīvē. Viņš ir vienīgais, kas var glābt mūs no mūsu cietumiem, bailēm, vainām un vientulības.

Jā – „stiprinieties un celiet uz augšu savas galvas”. Mums ir jākļūst par citiem cilvēkiem – cilvēkiem ar paceltām galvām. Mums ir jāpaceļ uz augšu savas acis, jo tās tik ļoti ir piesaistītas pie šīs zemes, ka neredzam neko citu, kā zemes notikumus vien.

Pacelsim acis uz augšu arī tad, ja mums liekas, kad esam vilušies debesīs, un liekas, tur nekas nav un nevar būt.

Mums jāpaceļ uz augšu acis arī tad, ja jūtamies tik apkrauti ar vainām, ka baidāmies pacelt savas acis.

Pacelsim acis uz augšu, jo tikai no turienes var nākt mūsu patiesā glābšana.

Jā – mūsu katra dzīvē, grib un var šai laikā ienākt un sākties kas liels – Ziemassvētki.

Dieva svētību vēlot, Dignājas un Zasas draudžu mācītājs **Ivars Dzelve**

Ziemassvētku roze.

Zasas dzirnavu īpašnieka Ziemassvētku dāvana

Vairums Zasas pagasta, un nu jau arī ļoti daudzi Jēkabpils novada iedzīvotāji pazīst Hārdiju Kortmanu – Zasas dzirnavu īpašnieku ar neparasti gaišu smaidu un mirdzumu acīs. Vācijas pilsonis Hārdijs Kortmans 2005. gadā ieguva savā īpašumā Zasas dzirnavas – „Gabalīņu dzimtenes”, kā izsakās viņš pats. Minhenes lidostas kvalitātes menedžeris Latviju pirmo reizi apmeklēja Rīgas 800 gades pasākumu laikā, un iemīlējās mūsu zemi kā savējo. Tam gan ir arī vēsturisks pamatojums – Hārdija vecmāmiņa ir ilgstoši dzīvojusi Rīgā, un ar saviem stāstiem par šo skaisto Baltijas pilsētu ieinteresējusi arī mazdēlu.

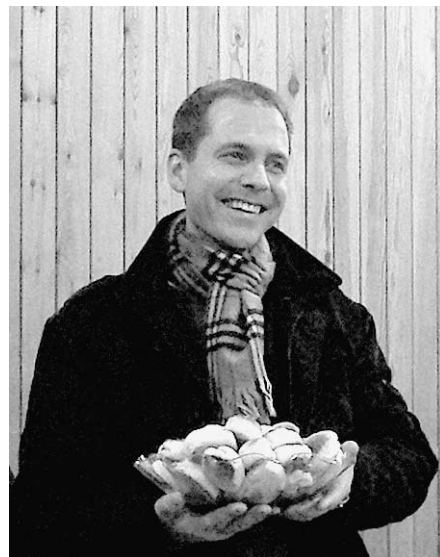
„Viņš ir bezgalīgi sirsnīgs cilvēks, ideālists un romantiķis. Reti gadās tādus sastapt,” saka Hārdija „latviešu mamma” un tulkotāja Silvija Raģele, kura visus šos gadus palīdz savam Vācijas „dēlam” gan lauzties caur birokrātijas sarežģījumiem, gan saprasties ar vietējiem iedzīvotājiem un, galvenokārt, – iepazīt Latviju un tās iedzīvotājus.

Hārdijs Kortmans tiešām ir ideālists, par savu sapni viņš saka: „Vēlos, lai Zasas dzirnavas ir pieejamas visai sabiedrībai – man šis īpašums nav vajadzīgs tikai sev. Gribu atdot tām dzīvību – atjaunot vēsturiskos mehānismus, izveidot muzeju. Pats varu uzturēties Latvijā ne vairāk kā piecas nedēļas gadā. Ir jāstrādā.” Taisnība, kaut arī – samērā rūgta, jo Zasas dzirnavu atjaunošanai Hārdijs ir uzņēmis nozīmīgas kredītsaistības.

Tomēr dzirnavu atjaunošana nav vienīgais Hārdija Kortmana dāvinājums Latvijas ļaudīm. Jau iepriekšējos gados ir organizētas trīs humānās palīdzības akcijas Zasas pagastam, un Vācijā ziedotās mantas Latvijā par saviem līdzekļiem nogādāja Hārdijs.

Šogad viņa organizētā ziedošanas akcija ir īpaši apjomīga – savā darba vietā Minhenes lidostā Vācijā viņš ir savācis vairāk nekā 15 tonnas humānās palīdzības, galvenokārt ziemas stihiju piemeklētām vietām. Palīdzības sūtījumus biedrība ir nogādājusi gan uz Eiropas valstīm, gan uz Dienvidaustrumāziju, un darbošanos tajā Minhenes lidostas darbinieki uzskata par goda pienākumu, kas tiek veikts bez atlīdzības.

Akciju atbalstīja arī Latvijas vēstniecība Vācijā un Latvijas Republikas goda konsuls Bavārijā dr. Georgs Klāsens (Dr. Georg Cla-

Hārdijs Kortmans.

Tomass Bilers.

essens).

14. novembrī saziedotās mantas tika nogādātas uz Zasu un Slates Sabiedrisko centru, un sekoja šķirošanas darbs. Sestdien, 6. decembrī, svētā Nikolausa dienā, kas Vācijā ir plaši atzīmēti svētki, Zasas un Rubenes pagastu iedzīvotāji tika aicināti uz ziedojumu izdalīšanu Slatē un Zasā. Rubenes pagasta pārvalde iedzīvotājiem bija nodrošinājusi arī transportu.

Izdalīšanā piedalījās akcijas organizētāji un vadītāji – Hārdijs Kortmans, Tomass Bilers un Helmut Gebhards. Šeit jāizsaka liela pateicība arī Latvijas lidsabiedrībai „Air Baltic”, kas sponsorēja lidojumu no Minhenes uz Rīgu un atpakaļ. Delegācijas transportu atbalstīja arī firmas „Sixt” prezidents, Latvijas apmeklējuma laikā nododot tās rīcībā uzņēmuma automašīnu.

Sestdien Slates Sabiedriskajā centrā

pulcējās vairāk nekā 130 ģimenes no Kaldabruņas, Rubenīem un Slates. Ziedotājiem no Vācijas bija iespējams personīgi iepazīties ar ļaudīm, kuriem viņi veltījuši savu laiku, līdzekļus un sirds siltumu. Arī palīdzības saņēmējiem šis sūtījums vairs nebija anonīms mantu un drēbju kopums no turīgākas valsts, bet gan no sirds dota Ziemassvētku dāvana. Dāvana no cilvēkiem, kuriem šobrīd klājas labāk, un kuri ir gatvi dalīties savā labklājībā.

Jēkabpils novada domes priekšsēdētājs Edvīns Meņķis pateicās par palīdzību laikā, kad daudziem šeit klājas grūti, kad ir apjukuši ne vien iedzīvotāji, bet arī politiķi, un risinājums izejai no grūtās situācijas nav skaidri zināms. Arī ziedotāji no Vācijas atzīmēja, ka šajā mainīgajā laikā nevienš devējs nezina, vai nākamajā brīdī viņš nebūs tas, kuram vajadzīga palīdzība. Arī Jēkabpils novada iedzīvotāji dalījās dāvināšanas priekā - Vācijas draugi līdz uz mājām aizveda rakstainos dūraiņus, mūsu „Laimas” konfektes un „Liepkalnu” maizes klaipus.

Īpaši sirsnību radīja Kaldabruņas iedzīvotājas Inese Rimša un Indra Zvirgzdiņa, kuras viesiem bija izcepušas īstu lauku maizi un speķa pirāgus. Pirāgu cepšanā agrā sestdienas rītā piedalījās arī Indras deviņus mēnešus vecā meitiņa un abi lielākie bērni.

Viesi no Vācijas patiesi un dziļi emocionāli novērtēja gan pašcepto maizi ar saimnieces ievilkto svētības krustīņu uz tā, gan sastapto cilvēku sirsnību, viņu acis ne reizi vien mirdzēja aizkustinājuma asaras.

Dāvanas no Vācijas tiks nogādātas arī

Leimaņu sociālās aprūpes centra iemītniekiem un Jēkabpils novada bērniem, kuri mīt bāreņu namā „Likumi”. Tāpat tās saņems arī Leimaņu, Kalna, Dignājas, Dunavas un Ābeļu pagastu iedzīvotāji, kuriem šobrīd klājas visgrūtāk.

Šis palīdzības sūtījums Latvijai noteikti nav pēdējais, atzīmēja Helmuta Gebhards, - mēs jau gatavojamies jaunam braucienam, kas, visticamāk, Latviju sasniegs pavasarī, kad nokūsis sniegš. Savukārt, visa skaistā un nozīmīgā notikuma „vaininieks” Hārdijs Kortmans aktīvi turpina darbu gan pie labdarības akciju organizēšanas, gan dzirnavu atjaunošanas aktivitātēm. Ir cerības, ka viņu atbalstīs Latvijas vēstniecība Vācijā, ar kuras pārstāvjiem Hārdijam šonedēļ ir iepļānota tikšanās. Tāpat veidojas cieša un produktīva sadarbība ar Jēkabpils novada pašvaldību un sabiedriskajām organizācijām.

Gaisā ir Ziemassvētku tuvums, kad ticība sapņiem un ideāliem ir visspēcīgākā. Lai izdodas! Kā teica kāda Zāsas iedzīvotāja: „Lai Dievs viņus pavada šai baltajā un svētajā ceļā!”

Jēkabpils Romas katoļu draudžu dekāna Jāņa Bratuškina kunga vēlējums

Otrajā Adventes svētdienā baznīcas liturģijā bija teikti šādi skaisti vārdi: „Kungs ir dāvājis mums lielu prieku”.

Kas ir šī prieka cēlonis? Tā ir pestītāja Jēzus Kristus dzimšana. Tā ir Dieva mīlestība pret grēka kritošo cilvēci. Dievs kļuva par vienu no mums, lai ar cilvēkiem atjaunotu draudzību un tuvību, kādu tie baudīja paradīzē pirms pirmdzimtā grēkā krišanas, lai tiem dotu iespēju kļūt par Dieva pieņemtajiem bērniem.

Kāpēc gan Dievs izvēlējās šo sāpīgo un pazemojošo atpestīšanas darbu? Šis jautājums ir kā neatminama mīkla, kas minama jau divus tūkstošus gadu, taču – veltīgi, jo atbildi zina tikai tas, kas ceļu izvēlēties – Dievs. Atbilde var būt, ka tā ir Dieva mīlestība pret grēkā kritošo cilvēci. Nācis no debesu augstumiem, Kristus ir pieņēmis šīs zemes nabadzību, lai dotu cilvēkiem dievības bagātību. Jēzus dzimis aukstumā un nabadzībā, lai cilvēkiem, kuri ir nabagi savu grēku dēļ, dotu iespēju dalīties dievišķajā darbā. Betlēmes silītē debes un zeme vienotās un eņģeļi dzied: „Gods Dievam augstībā un prieks laba prāta cilvēkiem.”

Kāpēc šodien Adventē un Ziemassvētkos tik daudz cilvēku pasaulē izjūt tik maz prieka? Tas tāpēc, ka cilvēce jau ir pārāk tālu aizgājusi no Dieva. Daudzu sirdis ir pievērsušās tikai materiālajai dzīvei un Ziemassvētki tiem ir tikai kā kādi tradicionālie svētki, ar svētvakara dievkalpojumu, kurā tie piedalās bez īstas pielūgsmes, dievbijības, taisnīguma un mīlestības. Šādu reliģisko formālismu jau Vecajā Derībā nemitīgi atgādināja un pret to cīnījās praveši. Kad cilvēkam nav sirds un dvēseles patiesas mīlestības, nožēlas par saviem grēkiem, un gribas laboties, tad daudzi apmierinās tikai ar svētku mielastu, dāvanām un skaistu koncertu. Tikai īstas kristiešu dvēseles, kuri Adventa laikā lūdza par sevi un pasaules atgriešanos, kas nožēlo grēkus un pieņem svētos sakramentus, tajās sirdīs dzimst Kristus un iemājo Svētā Gara prieks un miers.

Lai šie svētki palīdz cilvēcei pacelties no ļaunuma un grēka, pārvarēt netaisnību un naidu, jo Kristus taču atnāca kā Miera Karalis, kā visas cilvēces Pestītājs un Glābējs!

Lai cilvēku sirdis atvērtos Kristum un tie paklausītu Viņa dievišķajiem likumiem, jo tikai tā pasaulē var uzvarēt netaisnību, ļaunumu un naidu!

Lai Kristus piedzimst mūsu sirdī un visā sabiedrībā!

Atnāc ar savu dziesmu un nesaki, ka tev ir bail!

Zāsas kultūras namā šoruden veica remontdarbus, tāpēc pasākumi kādu laiku nenotika. Tomēr kultūras nama direktore Anīta Ķikute negribēja lauzt iedibināto tradīciju un 27. novembrī sarīkoja pasākumu-koncertu „Atnāc ar savu dziesmu un nesaki, ka tev ir bail”. Šis pasākums savas pastāvēšanas gados ir priecējis ne tikai pašmāju ļaudis vien, bet arī kaimiņu pagastu un pilsētu dziesmu mīlētājus. To, cik ļoti gaidīta un vajadzīga zāsiešiem un pārējiem pasākuma apmeklētājiem ir skaista un izjusti dziedāta dziesma, liecināja pārpildītā skatītāju zāle. Koncertu ieskandināja ansamblis „Smaidīni”. Pēc tam sekoja bērnu, jauniešu, pieaugušo dziedājumi gan angļu, gan latviešu valodā. Katrs dziedātājs bija izvēlējies sev piemērotāko dziesmu, un tikai sev raksturīgo izpildījumu. Apsveicami arī tas, ka kultūras darbinieces Inese Grauze un Anīta Ķikute pasākumā

piedalījās ar savām dziesmām. Varbūt turpmāk arī kāds šīs dienas klausītājs atnāks ar savu dziesmu. Pasākuma kulminācija bija Maijas Gabranovas un Jāņa Daudzvērda izpildītā A. Kiviča dziesma „Latvijai”. Šis duets ieguva „Skatītāju simpātijas” galveno balvu. Koncertu kuplināja Lauris Golubickis no Līvāniem. Viņš šajos pasākumos piedalās regulāri un vairākkārt ieguvis „Skatītāju simpātijas” galvenās balvas. Koncertu noslēdza māsas Legzdiņas no šova „Dziedošās ģimenes” Paldies kultūras nama darbiniekiem par skaisto, emocionālo pasākumu, par prieka sagādāšanu mums, skatītājiem, šai tumšajā novembra dienā. Tas bija kā saules stariņš, kas mums liek pārvarēt grūtības ar smaidu un cerēt uz gaišāku rītdienu.

Pasākuma apmeklētājas
Aija Berkmane, Benita Kalniņa

Baltmaņu ģimene baltas mīlestības gaismā

Novadā apvienojoties septiņiem pagastiem ir dabiski, ka mūsu iedzīvotāji viens otru pazīst mazāk, nekā tas ir iespējams viena pagasta ietvaros. Tā, 18. novembrī, saņemot Jēkabpils novada Goda rakstu nominācijā „Ģimene”, Pārsla un Jānis Baltmaņi saņēma arī daudz ziedu un apsveikumu no Rubenes pagasta iedzīvotājiem, taču pārējo pagastu ļaudīm par viņiem ir zināms maz.

Baltmaņu ģimenē aug seši bērni – mājās gan šobrīd tikai divi jaunākie – Rubenes pamatskolas 2. klases skolnieks Artūrs un četrus gadus vecais Dāvids. „Nu jau visi kopā varam sanākt reti. Pēdējo reizi tas bija šogad uz Jāņiem,” saka Pārsla. Vecākais dēls Kristaps ir beidzis Rīgas Amatniecības vidusskolu mēbeļu galdnieka specialitātē un šobrīd jau strādā, brālis Jurgis vēl mācās tai pašā skolā. Meita Laura – studē Sporta Akadēmijā, Agnese – mācās Bebreņu vidusskolā. Nodrošināt izglītību tālās skolās tik daudziem, neapšaubāmi, nav vienkārši, taču vecāki nesūdzas: „Pārāk bieži mēs gaidām, ka kāds kaut ko iedos. Taču – ne jau tās materiālās lietas ir galvenās. Man vissvarīgākais, lai nevienam par maniem bērniem neteiktu, ka viņi nestrādā. Un – lai viņi visu darītu ar prieku.”

Un Baltmaņi ar saviem bērniem var lepoties. Uz jautājumu, cik no viņiem varētu atgriezties dzimtajā pusē, Jānis atbild: „Domāju, ka atpakaļ uz mājām var atnākt visi. Labam amatniekam nekur darba netrūkst. Uz ārzemēm aizbraukt netaisās neviens.” Meita

Baltmaņu ģimene – Pārsla un Jānis ar jaunākajiem bērniem un ģimenes mīluli Minkānu

Laura spītīgi teikusi: „Meklēšu darbu un atradīšu!”. Viņai tas arī izdevies.

Pārsla ir beigusi Rīgas pedagoģisko skolu, strādā Rubenē skolā. Šovasar ieguvusi autovadītāja apliecību, lai varētu izvadīt Agnesi uz skolu. Rūgtākie brīži šai ģimenei ir saistīti tieši ar Agneses smago slimību, un arī šobrīd meitenei ir sarežģīti pārvietoties ar sabiedrisko transportu. Tādēļ Baltmaņu ģimenē saka, ka maizei naudas var nebūt, bet benzīnam jābūt.

Arī par meitas slimības laiku, ko Pārsla atzīst par smagāko gan morāli, gan materiāli, viņa ar patiesu pārliecību saka: „No pagasta cilvēkiem – neviens neatteiktu, neviens! Apkārt visi palīdz. Pirms diviem gadiem, kad

Agnesīte vēl mācījās Rubenē skolā, pagasts speciāli izkārtoja skolas autobusa maršrutu tā, lai būtu tuvāk mūsu mājām. Kāda tā bija laime!”

Baltmaņu ģimenes dzīvē ļoti nozīmīga loma ir ticībai. Pārsla dzied Rubenē katoļu baznīcas kori, Jānis saka „Ceļā uz baznīcu ievadīja vecā-māte. Pēc tam gan biju pazudis, līdz caur daudzām kļūdām šo ceļu atradu pats. Būtībā – ticība jau ir tas galvenais, kas var cilvēku noturēt. Redzi, mani dēli nedzer un nesmēķē. Bet, kad redzu jauniešus, kam tikai tas vien prātā, es viņus nenosodu, nē. Man viņu ir neizsakāmi žēl! Bet nezinu, kā visiem palīdzēt.” Pārsla ir peticīgāka: „Neko tādu īpašu es pat negribu, nu tikai to, lai tiem mazajiem būtu tāds pats prāts kā lielajiem!”

Šķiet, ka viņas vēlmes ir uzsklausītas – otrklasnieks Artūrs tikko no skolas atnesis kokā izgrebtu uzrakstu ar ģimenes mājas nosaukumu „Zvaniņi”, tāpat – ir gan prasmīgs, gan pacietīgs.

„Zvaniņi” – skan dzirdri, maigi un pieklusināti. Gluži kā attiecības šai ģimenē – mīlēt, piedot, atbalstīt. Ar prieku un pateicību pieņemt labo, ko dod pasaule, ar ticību un palīdzību pārvarēt grūtus laikus. Negaidīt īpašus sasniegumus un nežēloties par to, ka apstākļi vai valdība nav kaut ko izkārtuši tā, kā labpatiktos vai pienāktos. Siltām rokām izvadīt pasaulē bērnus un zināt, ka viņi būs kārtīgi cilvēki. Nav daudz tādu sasniegumu, kas būtu vairāk Goda vai Atzinības vērti.

Ziemassvētku tuvošanās „Gulbjos”

Braucot pa Biržu – Ilūkstes ceļu starp Rubenēm un Kaldabruņiem kreisajā ceļa pusē ir kultūras un vēstures pieminekļiem raksturīga norāde „Sēļu sēta „Gulbji” 3, 5 km”. Senlaicīgās ēkas Sēļi raksturīgajos pakalnos tiešām atgādina rāmus, cēlus putnus, kas šeit nolaidušies uz miera un saskaņas piepildītu dzīvi.

Tieši šie divi vārdi – miers un saskaņa, šķiet, vislabāk raksturo gan „Gulbjos”, gan to saimniekus – Ritu un Juri Skrējānus. Jurim šī ir dzimtas māja jau piecās paaudzēs, taču uz patstāvīgu dzīvi viņi šeit pārcēlušies vien pirms četriem gadiem. Rita ir daiļdārzniece, ilgstoši strādājusi Salas pagastā, savukārt, Juris – prasīgs būvgaldniecības darbu meistars. Šajos četros gados „Gulbjos” ir paveikts neticami daudz – pilnībā atremontēta dzīvojamā māja, atjaunota pirts, iekopts daiļdārzs, sakopta un labiekārtota apkārtnē. Saņemta arī Latvijas mēroga atzinība – Skrējānu ģimene ir 2008. gada „Sējēja” balvas laureāti nominācijā „Ģimene lauku sētā”. Skrējāni ir iesaistījušies arī Latvijas lauku tūrisma asoci-

Skrējānu ģimene.

ācijas „Lauku ceļotājs” informatīvajā tīklā kā demonstrāciju saimniecība, kuru apmeklēt viesi gan no Latvijas, gan ārzemēs.

Decembra vidū, starp pirmo un otro Adventes svētdienu, „Gulbju” mājās sāk ienākt Ziemassvētki – dārzā apmetas pirmie rūķi, vasarā noziedējušo peoniju vietā aiz zieduņu

sētas saaugušas mazas eglītes, Adventes vainagi rotā gan durvis, gan istabas un senlatviskais slietenis jau ir sagatavojies uzņemt Betlēmes silti. Dziļā saskaņa, gluži kā Edvarda Virzas „Straumēnos”, Skrējānu mājās valda arī Ziemassvētku svinēšanas tradīcijās. Sava, iederīga un patiesa, vieta šeit ir gan Kristus dzimšanas gaismai, gan blūķa veļšanai un pelēko zirņu blōdai, gan krāsainām elektrisko lampiņu virtienēm.

Ziemassvētki Skrējāniem ir īpaši svētki, jo abi saimnieki ir Ziemassvētku bērni – dzimuši 25. decembrī. „Patiesībā mēs dzīvojam bērniem un mazbērniem, visi dzīves notikumi ir pakārtoti viņiem,” saka Rita. „Esam pētījuši gan sētas vēsturi, gan tās vārda un vietas enerģētiku. Tā stāsta, ka šeit jādzīvo ģimenei ar bērniem, saskanīgi jādzīvo, mierā un dziļā mīlestībā. Uz „Gulbjiem” atpūsties var braukt ģimenes, kurās radušies sarežģījumi, laulātie, kuri zaudējuši sākotnējo tuvību. Šeit viņi to atgūs”.

Saimniekiem ir nopietna, pietātes pilna attieksme pret neredzamām un ne vienmēr

izskaidrojamām lietām. „Senči mums palīdz. Ne vienmēr viss notiek tik gludi, nav trūcis arī sarežģījumi. Tomēr – mums pieticis tikai iedomāties un kaut ko cieši vēlēties, lai risinājums atrastos viegli un pašsaprotami. Kamēr pirts vēl nebija atjaunota, gāju un sēdēju tur tajos dadžos, kad kļuva grūti. Un pēc brīža – gan smagums no sirds pazuda, gan praktiskās problēmas atrisinājās,” stāsta saimniece.

Romantisko dvēseli un spēju saskatīt skaistumu mantojis arī Skrējānu jaunākais dēls Jānis, kurš šogad uzsācis skolas gaitas Rubenes pamatskolā. „Kādos svētkos, steigoties no pirts – nu, pa galvu pa kaklu, jo mājās taču ciemiņi, tik daudz kas jāpaspēj, laiks arī vēss, Jānītis pēkšņi apstājas taciņas vidū un kategoriski saka „Nu, kur Tu tā skrien,

labāk paskaties, kādas Zvaigznes!,” smaidot atceras mamma.

Par zvaigznēm un svētkiem Skrējāni neaizmirst. „Svētkus cenšamies svinēt jo vairāk, jo labāk,” saka Juris. „Tagad tuvojas Ziemassvētki, pēc tam sāksim gatavoties Valentīna dienai, tad Lieldienām, pēc tam – Jura dienas talkai, uz kuru parasti sabrauc gandrīz visi radnieki, kaimiņi un draugi” Kopīgu svētku svinēšanas tradīcijās „Gulbju” saimnieki cenšas iesaistīt arī kaimiņus – ir organizētas kopīgas sporta spēles, Jāņu svinības, jau par tradīciju kļuvusi kaimiņu apciemošana Jaungadā, līdzī nēmot pašgata-votas dāvanīņas, kurās noteikti izmantotas zivju zviņas, lai piesauktu labklājību. Šogad Dronku salas iedzīvotāji var gaidīt arī kopīgu blūķa vilkšanu pa šo vēsturisko apdzīvoto vietu.

„Ziemassvētku egle mums ir tikai ārā. Pa nakti to iestāda rūķi, kad svētki beigušies, nes atpakaļ uz mežu – lai aug lielāka. Ar katru gadu gan tas kļūst aizvien grūtāk. Dārzā kurinām ugunsgrūdu, viss ir izgaismots ar krāsainām spuldzītēm. Mums ir lielas kamanas, ja uzsnieg sniegs, aizņemamies no kaimiņiem zirgu un rīkojam kamanu braucienu. Bērniem tas viss ir ļoti vajadzīgs. Un mums pašiem, protams, arī,” saka Rita.

Visiespējamāk, ka sniegs šigada Ziemassvētkos nolaidīsies „Gulbjos”, piešķirot tiem maigus, baltus spārnus un nokļājot kamanu ceļu. Ticēsim, ka tik pat svētgais un tīrs sniegs uzsnigs ikvienā sētā, atnesot patiesu svētku prieku, spēju saskatīt skaistumu vienkāršās lietās un apgarotību steidzīgām ikdienas solim.

80 gadi Antonijas Labinskas mūža šūpolēs mirdz

2009. gada 18. novembrī Antonija Labinska saņēma Jēkabpils novada domes Goda rakstu par mūža ieguldījumu kultūras dzīvē. Šogad Antonija atzīmē arī nozīmīgu jubileju, tādēļ iepazīstināsim arī Jūs ar šo mūsu novada ievērojamo personību.

Pirms 80 gadiem, pirmajā Latvijas brīvvalstī, Antonija piedzima Dignājā Ostrovsku kuplajā ģimenē, kur bez viņas bija vēl pieci bērni. Neskato-ties uz bezgala smago darbu tēva saimniecībā, iekopjot zemīti Linaites purvmalē, Antonija, pa nakts melnumu mācoties, guva spožas sekmes un augstskolā ieguva skolotājas diplomu.

Tikai mazu brītiņu pastrādājusi Līvānu vi-dusskolā, skolotāja Labinska visu darba mūžu veltīja Dignājas pamatskolas bērnu audzināšanai un izglītošanai. Ķīmijas un dabas zinību stundas mums vienmēr bija saistošas un viegli izprotamas, pateicoties skolotājas raitajai un vienkāršai valodai.

Savā ziņā arī Antonijas Labinskas nopelns bija tas, ka Dignājā ilgus gadus kādreiz darbojās kori un ansambļi, kurus vadīja viņas dzīvesbiedrs Ādams Labinskis, kurš savu Antoniju vēro nu jau no aizsaules dārziem. Daudzos Latvijas dziesmu svētkos ir skanējusi Antonijas balss, un daudzas Jēkabpils rajona dziedāšo kolektīvu skates ir pieskandinājis viņas tīrais alts.

Jaunībā skolotāja bija ļoti sportiska, tāpēc piedalījās daudzos tā laika Jēkabpils un Aknīstes rajonu sporta svētkos, gūstot labus rezultātus. Tieši sports viņu sveda kopā ar dzīvesbiedru. 1953. gadā jaunieši veidoja saskanīgu kopdzīvi, kurā pasaulē nāca četri nīpri un, protams, sportiski bērni, kurus nu jau mēs visi pazīstam kā la-bus un savās skolās vadošus pedagogus. Sko-

Antonija Labinska saņem Goda rakstu.

lotāju dinastija – meita Anda ir Dignājas skolas direktore un ķīmijas, bioloģijas skolotāja, meita Aida – mūzikas skolotāja un kultūras nesēja Dignājā, Aija ilgus gadus strādā Rožupes skolā par bioloģijas skolotāju, un tagad arī par izpild-direktori Līvānu novadā, dēls Aldis ir Aizkraukles vidusskolas direktors un fizikas – matemātikas skolotājs. Visi bērni ārpus sava tiešā darba ir saistīti ar muzicēšanu savu novadu pasākumos.

Kaut gan Antonija ir palikusi viena savās mājās „Koklēs”, tomēr viņa nesūdzas par vien-tulību, jo prot un grib būt noderīga mazbērnu

audzināšanā, cik vien tas iespējams. Bērniem, mazbērniem, arī mums, novadpētniekiem, Anto-nija Labinska ir kā neizsmejama zināšanu krātu-vīte, no kuras steidzam pasmelties.

Dignājas novadpētniecības stūrītī ir daudzi materiāli par Dignājas revolucionāro pagātni, kas iegūti no Antonijas Labinskas. Viņas padoms, pētot pirmās brīvvalsts notikumus Dignājā un novadā, ir neatsverams.

Visu mūžu skolotāja kopj revolucionāra Sta-ņislava Horomjanska kapu, kas atrodas Meņķa kapsētā. Kādreiz tas tika darīts kopā ar audzēk-ņiem, tagad šo nerakstīto un svēto pienākumu palīdz veikt mazbērni un bērni.

Neraugoties uz lielo gadu nastu, kam līdzī nāk daudzas kaites, skolotāja labprāt apmeklē pasākumus un iesaistās citās sabiedriskās akti-vitātēs. Uz Antonijas pleciem ilgus gadus Dignā-jā gulstas katoļu draudzes vecākās pienākumi, kuros ietilpst ļoti daudzi gan organizatoriski, gan tīri fiziski darbiņi, kas pat jaunam cilvēkam ne-šķiet viegli paveicami. Paldies viņai par neatsve-ramajiem padomiem, ko līdzī nes milzīgā dzīves pieredze un skaidrais skatījums uz sabiedrībā notiekošo.

11. decembrī Antonija Labinska svinēs sa-vus astoņdesmitos šūpolšsvētkus.

Dignājas pagasta pārvalde, Dignājas pa-matskola, bijušie darba kolēģi un audzēkņi, bijušā ansambļa dziedātājas, visi, kas Antoniju pazīst un atceras –

Sveicam viņu lielajā jubilejā un novēlam tur-pināt nest gaismu sevī vēl ilgi jo ilgi, izstarojot to mums visiem!

Dignājas pagasta kultūras darba organizatore, novadpētniece **Inta Stroža**

Atskats uz aizejošo gadu Zsas bibliotēkā

Pavisam drīz pārkāpsim 2010. gada sliekšni. Kā allaž, gada nogalē atskatāties un novērtējam, cik ražens un piepildīts tas bijis.

Neskatoties uz finansiālām grūtībām, Zas-sas 1. bibliotēka šajā gadā savu fondu ir pa-pildinājusi apmēram ar 300 jaunieguvumiem.

Gada sākumā no grāmatu depozitārija, kas atrodas Rīgā, Graudu ielā, pārvedu 180 grāmatas. Ir ievadītas sarunas ar Latvijas Nacionālās bibliotēkas Brīvpieejas apmaiņas fonda darbiniekiem, kas piedāvā grāmatas u.c. izdevumus. Šogad turpinājam grāmatas

iepirkt par pārvaldes līdzekļiem un saņemt dā-viņājumu ceļā. Par daļību ikgadējos Grāmatu svētkos, kuri šogad norisinājās Aknīstē, iegu-vām iespēju iegādāties grāmatas no dažādām izdevniecībām Ls 50 apmērā.

Bibliotēkas lasītavā vienmēr ir apskatā-ma kāda mākslas izstāde. Paldies fotogrāfei Gunai Oškalnai-Vējiņai par fantastisko fotoiz-stādi, veltītu Latvijai. Paldies mākslas skolas filiāles Zasā skolotājai Andai Svarānei par jauno mākslinieku darbu reklamēšanu, kā arī Dainai Saulevičai par jaukajiem darbiem. Vēl

līdz gada beigām ir apskatāma mākslinieka Jāzepa Alfrēda Puduļa gleznu izstāde.

Priecē tas, ka cilvēki cienījāmā vecumā ir sākuši interesēties par modernajām tehnoloģijām. Pamazām bibliotēkā sākam apgūt prasmi darboties ar datoru.

Paldies bibliotēkas lietotājiem, kuri ir dā-viņājuši grāmatas, žurnālus. Īpaši silts paldies Andrai Melderei par plašo žurnālu dāvinājumu un skaistajām ziedu kompozīcijām.

Bibliotēkas vadītāja **Inese Grauze**

Lieliem un maziem dabas draugiem

Sasildīsim patversmes iemītņieku sirdis!

No 30. novembra līdz 29. decembrim Jēkabpils pilsētā norisinās labdarības akcija „Sasildīsim patversmes iemītņieku sirdis”. Akcijas nolūks ir veicināt iedzīvotāju informētību par Jēkabpils dzīvnieku patversmi, kā arī vākt ziedojumus patversmes finansiālam atbalstam. Ziedot Jēkabpils dzīvnieku patversmes iemītņieku uzturēšanai un ārstēšanai iespējams arī SIA „Jēkabpils pakalpojumi” ziedojumu kontā Nr. LV80UN-LA0009003467779 (uzņēmuma reģistrācijas numurs 45403006010). Savukārt barību patversmes iemītņiekiem iespējams ziedot veterinārajā aptiekā „Centrs AV” Katoļu ielā 6. **Akcijas noslēguma pasākums notiks 29. decembrī, Jēkabpils pilsētas domes sēžu zālē plkst. 14.00.**

AICINĀTI PIEDALĪTIES VISI INTERESENTI.

Akcijas organizatori: **Elīna Bite,
Lāsma Skjarska, Vladimirs Reskajs,
Inese Jeranoviča**

K.t. 29992788

Ar akcijas organizatoriem lūdzam sazināties arī tad, ja kādam no patversmes iemītņiekiem varat uzdāvināt siltas un draudzīgas mājas.

Biedrības „Noskaņa” telpās Zasas pagasta ambulances ēkā Dāvanu tirdziņš

9., 16., 30. decembrī plkst. 10.00 – 14.00
11., 18. decembrī plkst. 11.00 – 13.00

Piedāvājam: pērliņu rotas, cimdus, zeķes, šalles, somiņas.

Novada avīzi Zasas pagastā var saņemt:

bibliotēkās Zasā un Liepās,
SIA „Dzirnupe”, z.s. „Noviki” veikalā,
doktorātā, aptiekā, Zasas vidusskolā,
pagasta pārvaldē.

Jēkabpils novada domes deputāte

Anita Lemaka

pieņem apmeklētājus

Ābeļu pagasta pārvaldes telpās
katra mēneša ceturtajā ceturtdienā
no plkst. 9.00 līdz 11.00

Adventes vainags zīlītēm

Dignōjīši atgādina – neaizmirstiet par jaunas saules dzimšanu

Dignōjīši 18. novembra koncertā Rubeņu kultūras namā.

„Dignōjīši” ir mūsu novada profesionālākā un pazīstamākā folkloras kopa. Viņu repertuārā ir gan plašs tieši Dignājā savākto dziesmu krājums, gan arī dziesmas no citiem Latvijas novadiem. Tieši Dignājai vai citiem mūsu novada pagastiem raksturīgu Ziemassvētku dziesmu tajā gan nav: „Mūsu sievas, šķiet vairāk dziedājušas par darbu, par saulīti,” stāsta kopas vadītāja Aīda Bikauniece. „Ziemassvētkos dziedam visā Latvijā zināmās dziesmas – gan par ķekatām, gan sidraba lietutiņu, par ziemelīti, kas sēta sapūš rudzus un miežus, par visiem sīkiem žagariņiem, kas sudrabiņu vizināja. Un par Dieviņu, kurš, ienācis istabā vaicā pēc nama saimnieka”.

Mūsu tautas folklorā pazīstamā Bluķa vilk-

šana Dignājas pagasta Vandānu ciemā jau ir kļuvusi par tradīciju, tā notiks arī šogad. „Mēs gan to parasti darām skolēnu brīvdienās – 27. vai 28. decembrī, kad īstie saulgrieži jau garām. Kā katru gadu, kopā ar pagasta pārvaldes pārstāvjiem brauksim apsveikt vientuļos cilvēkus.” Tomēr Aīda atgādina – neaizmirstiet, ka īstie Ziemas Saulgrieži ir 19. – 21. decembrī. Šajās dienās laiks stāv uz vietas, nakts ir visgarākā un diena – visīsākā, taču tieši šai dziļākās tumsas brīdī dzimst jauna saule – tīra un atjaunota tā sāk savu ceļu augstajā debesu kalnā. Palīdzēsīm tai, ja ne ar bluķu vilkšanu un savu pērnā gada neveiksmju fizisku sadedzināšanu reizē ar bluķi, tad ar savām labajām un dzīvesprieka pilnajām domām.

*Gaišām domām
un darbiem bagātu Jauno gadu.*

Lai saskaņa ģimenē un mīlestība.

*Katra ideja lai atrod piepildījumu,
lai pietiek spēka un veselības savu sapņu
īstenošanai!*

**Gaišus Ziemassvētkus un
veiksmīgu Jauno gadu
saviem pacientiem
novēl:**

*ģimenes ārste Baiba Bērziņa un
ārsta palīgs Inga Martinova*

28. decembrī plkst. 12.00

Ābeļu pagastmājā notiks

Dambretes turnīrs un šautriņu mešana

Sacensību sistēmu noteiks pēc
dalībnieku skaita.

Uzvarētāji saņems Jaungada pārsteiguma
balvas.

1.–3. vietas ieguvējiem grāmatu balvas.
Visi startējošie saņems
piemiņas diplomus.

Lūdzu trenēties!

Izdod Jēkabpils novada dome

Reģ. Nr. 90009116789

Iznāk reizi mēnesī.

Informāciju apkopo **Ieva Jātniece**

Tel. 26167960,

e-pasts: ieva.jatniece@gmail.com

Iespiests SIA „Erante”

Tel. 64860983, 65230116

Par rakstu saturu un faktu precizitāti
atbild rakstu autori.

Tirāža 1000 eks.